

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

MASOPUST 1998 - č. 21

MASOPUST

Tímto výrazem se označuje období mezi dobou vánoční a svatopostní, tedy zhruba měsíc leden a únor. Ve slovníku dnešních mladých lidí se už téměř nevyskytuje, protože jim toto slovo nic neříká, vždyť oni se baví každý den po celý rok, ať už na diskotékách, v barech, hernách či jinde.

Pro křesťany minulých dob měl však masopust svůj půvab. Byla to doba veselí a radovánek, plesů, bálů a karnevalů. Doba, kdy se na venkově konaly zabíjačky, vyráběly se jitrnice a jelita, pekly se koblihy, atd. Jednoduše: „pustilo se maso ze řetězu“ a jedlo se „plnými doušky“ do doby, než přišla Popeleční středa – den přísného postu – a s ní 40ti denní půst, kdy se maso nejedlo, nanejvýš o nedělích, a kdy se křesťané postili i od radovánek a hlučného veselí.

Teprve slavnost Vzkříšení o Bílé sobotě odpoledne a následná neděle velikonoční s jásavým Aleluja, přinesla křesťanům novou radost, která se projevila i bohatě prostřeným stolem, na němž bylo mnoho poživatin, které byly předtím požehnány v kostele, než se daly na stůl.

Současná doba svým konzumním zaměřením jakoby smetla tento markantní rozdíl mezi masopustem, postní dobou a velikonocemi i ostatními údobími liturgického roku, vždyť dnes se každodenně po celý rok prodávají jitrnice i jelita a maso se jí každodenně (i na Popeleční středu a Velký pátek), tančí se a plesá po celý rok, a kdo má televizi nebo rádio (kdo by neměl, že?) má každodenně možnost bavit se nejrůznějšími zábavnými pořady, kabarety, estrádami atd. – A přece nejsou dnešní lidé spokojeni, radostní, ale naopak znechucení, otrávení a zrudění. Proč tomu tak je? – Chybí jim pravý důvod radosti. Radost je totiž ovocem Ducha svatého, jak říká sv. Pavel v listě Galatánům, a k této radosti také vyzývá křesťany všech dob známou větou: „Radujte se stále v Pánu, opakujte, radujte se!“

Milí přátelé, já se připojuji k apoštolu Pavlovi a také vás vyzývám, abyste se opravdu v této době masopustu upřímně radovali, vždyť máte se z čeho radovat a zač děkovat Boží dobrotě, především za lásku, kterou vás má Pán rád, a toto je ten největší důvod k radosti. Pokud dobře a hezky prožijete masopust, s tím větší radostí a ochotou pak budete prožívat i dobu svatopostní.

Hodně zdaru v radosti vám přeje

P. Marian OSB

● Zprávy z farnosti

- Na vánoční výzvu k darování vlny nebo ručně pletených vlněných věcí převzala skupina Společnosti sv. Vincence od farníků cca 25 kg vlny. Některé věci, které bylo škoda párat, nebo byly z čisté vlny, jsme vyměnili za páranou vlnu nebo poslali do charitního domova v Jiřetíně. Další vlna se shromažďuje a budeme ji předávat asi za měsíc, protože v současné době je sklad pro věznicí přeplněn. Do té doby budeme ve farní knihovně (neděle 10 - 11, středa 16 - 17.30 hod.) přijímat vaše další dary.
- Stejná skupina poslala velkou krabici šatstva do domova pro nastávající matky v Jiřetíně.
- Dvakrát v měsíci - druhou středu večer - během večera mládeže a poslední neděli v měsíci dopoledne - se prodávají v předsíni kostela nové knihy katolických vydavatelství. Dosud neprodané knihy skladujeme ve farní knihovně, kde si je můžete v neděli od 10 - 11 hod. a ve středu o 16 - 17.30 hod. koupit nebo objednat.
- Je škoda, že nevyužíváte možnosti sdělit svá přání, rady, náměty i kritiku vhozením sdělení do schránky označené „ANKETA“ v předsíni našeho kostela.

● Panna Maria Immaculata

V nedávné době byla v našem kostele instalována socha P. Marie. Autor pan **Radoš Cvrček** vytvořil obdivuhodné dílo. Vidíme P. Marii jako mladou dívku, s hlavou mírně zakloněnou, dlouhé vlasy v jednoduchém účesu splývají na ramena. Na sobě má jednoduché šaty z hrubé tkaniny. Pozoruhodné jsou ruce, mírně pokrčené, jakoby právě připravené k převzetí neviditelného „daru“. Šaty mají zřejmě rukávy, delší než dívka potřebuje, a tak je nosí jaksi shrnuté... K nohám jí je položena celá země v podobě glóbu a v jejím prachu se plazí had (Gn 3, 14-15), u nohou dívky vidíme také srpek měsíce, symbol Písma (Zj 12, 1). Ušlechtilá, velmi radostná tvář je člověku docela povědomá. Nedívá se ale na nás, oči má zavřené, tvář je jakoby zasněná, velmi

soustředěně hledí do výšek a hlubin, které můžeme jen tušit... Tu dívku jsem už musel někde vidět, říkám si, ale kde?

„Jsem Neposkvrněné Početi...“

Jsem Matka, celá krásná a vy mě tak oslovujete. Chci vás odít svou vlastní krásou a vybízím vás, abyste mě následovali cestou milosti a svatosti, čistoty a panenství.“

Iniciativa k vytvoření sochy vyšla od otce Mariana a on také měl nejvíce starostí s realizací. Připomeňme si, jak náročná je cesta, na jejímž konci vznikne umělecké dílo.

Na podzim roku 1995 byla vypsána veřejná soutěž na vytvoření návrhu ve zmenšeném měřítku. Z přihlášených děl vybrala odborná komise jako nejvíce vyhovující návrh Radoše Cvrčka, autor byl přitom ještě požádán o dopracování modelu podle konkrétních požadavků. Teprve za rok, v prosinci 1996 byla s konečnou platností podepsána zakázka na vytvoření zamýšlené sochy.

Práce na vytvoření originálu a na jeho instalaci trvala pak téměř další rok. Podle schváleného návrhu vznikla socha z tmavě červené, dvakrát vypalované hlíny. Koncem listopadu byla napevno instalována v našem kostele vlevo vedle oltáře, a v neděli 30. 11. 1997 jsme ji mohli vidět poprvé.

„To, co narušuje vaši vnitřní krásu, je jedině hřích. Proto vás dnes všechny vybízím, abyste denně bojovali proti tak velikému zlu... První věc, kterou musíte udělat, je rozeznat hřích jako zlo a hned ho litovat úkonem čisté a nadpřirozené lásky.“

Maria, dívka „nejblahoslavenější“! Maria, celým svým životem čistá! Věděla jsi, že je zapotřebí hledat jen Boží vůli, nic jiného, trpělivě čekat. A byla jsi připravena. Očekávala jsi Boha hluboce. A pak se tě v jednom okamžiku dotkla Boží láska... Taková věc je jednou provždy nezapomenutelná.

„Ó Maria, bez poskvrny prvotního hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme...“

(s použitím meditací P. S. Gobbiho připravil -JV-)

● ENCYKLIKY 3

O úkolech křesťanské rodiny jako základu zdravého vývoje budoucí generace a prostředí, kde člověk může dosáhnout osobního štěstí, partnerského porozumění a podpory, se mluvilo již v několika encyklikách. Již Pius XI. v roce 1930 v encyklikách *DIVINI ILLIUS MAGISTRI* (O křesťanské výchově mládeže) a *CASTI CONNUBII* (O křesťanském manželství) poukazuje na to, že „na své zaměstnání se lidé často připravují dlouhým studiem, cvičením a důkladnou přípravou, kdežto do výchovy dětí, která je skutečně hlavní povinností rodičů, se četní rodiče pouštějí téměř bez přípravy...“.

Pius XI. zdůrazňuje povinnost všech, kterým je svěřeno duchovní vedení, aby všemi prostředky - slovem i tiskem - poučovali rodiče o povinnostech ve výchově a aby jim ukazovali cesty a metody vychovatelské praxe. Rodiče mají právo i vybrat dětem školu podle svého uvážení a mají požadovat od svých zástupců v parlamentě, aby jim zaručili náboženskou svobodu. Také apoštol Pavel radil: „Naléhej včas i nevčas, usvědčuj, přimlouvej, kárej se vsí trpělivostí a moudrostí.“ Z toho je zřejmé, že křesťanská výchova je nesmírně důležitá pro jednotlivce, pro rodinu i pro společnost. Základním článkem výchovy je rodina v rámci demokratického státu, dále církve, která zdárně výchově napomáhá.

V pastorální konstituci *GAUDIUM ET SPES* (O církvi v dnešním světě) z roku 1965 uvádí nutnost péče o důstojnost manželství a rodiny, která je v dnešním světě ohrožena mravním úpadkem, sobectvím a ohrožováním začínajícího života a ve třetím světě navíc bídou. Křesťanští manželé mají vytvářet svědectvím věrnosti a souladu ve své lásce a v péči o výchovu svých dětí zdravé veřejné mínění a posilovat ocenění funkce rodiny. V tomto tématu pokračuje např. Pavel VI. v roce 1968 encyklikou *HUMANAE VITAE* (O správném řádu sdělování lidského života). Manželé jsou svobodní a odpovědní spolupracovníci Boha Stvořitele. Plnění této povinnosti působilo ve všech dobách vážné problémy a s vývojem společnosti vznikají nové otázky, které chce církev pomoci řešit.

Obyvatelstva rychle přibývá. Přináší to problémy pracovní, bytové, sociální i výchovné. Manželská láska žádá od manželů vědomí, že jsou povoláni k „odpovědnému rodičovství“. Jsou povinni, pokud chtějí odpovědně plánovat velikost své rodiny, poučit se o přirozeném plánování rodičovství a naslouchat sdělení o zkušenostech ostatních křesťanských manželů. Jan Pavel II. ve spisu *ÚVAHY NAD ENCYKLIKOU HUMANAE VITAE* z roku 1984 rozebírá tento problém z několika hledisek a konstatuje, že „závazek k odpovědnému rodičovství vyžaduje, aby se muž a žena řídili povinnostmi k sobě, k rodině a ke společnosti v pravé hierarchii hodnot a zároveň zachovali věrnost Božímu plánu v předávání života“. V apoštolské adhortaci *FAMILIARIS CONSORTIO* (O úkolech současné rodiny v současném světě) z roku 1981 se zabývá rodinou širěji.

Vedle problému předávání života, vzájemné věrnosti a lásky manželů a nerozlučitelnosti jejich svazku, věnuje pozornost kvalitě mezilidských vztahů v rodině i s dalšími rodinami, s nimiž si navzájem poskytují duchovní a hmotnou pomoc. Většina farních společenství a diecézní střediska je v úsilí tvořit dobrou křesťanskou rodinu podporují.

Děti jsou nejcennějším darem manželství. Je třeba je obklopit láskou a láskyplným prostředím. Děti velmi citlivě reagují na změny vztahů v rodině a některé to poznamená na celý život. Nemusí jít ani o rozchod manželů, i časté hádky a nervózní prostředí děti negativně postihuje. Všichni členové rodiny mají odpovědnost denně budovat společenství rodiny láskou k sobě navzájem, k dětem, k nemocným a starým, každodenní vzájemnou službou, sdílením radostí i strastí. Základním prvkem budování takového společenství je výchovný dialog mezi rodiči a dětmi. Láskou, úctou a poslušností vůči rodičům přispívají děti nenahraditelně k vybudování opravdu lidské a křesťanské rodiny.

Žena má stejnou odpovědnost a důstojnost jako muž a i plné právo přístupu k veřejným úkolům. Muž má ženě ulehčovat mateřské povinnosti, aby se mohla rovnocenně jako on věnovat dalším, třeba i veřejným úkolům nebo svým zálibám.

Manželská láska mnohostranně slouží životu. Ve skutečnosti však každý projev pravé lásky k člověku dokazuje duchovní plodnost rodiny, která se obětuje pro druhé. Tím se budou řídit zvláště manželé, kteří nemohou mít vlastní děti. Křesťanské rodiny se mají také velkodušně zajímat o děti jiných rodin, pomáhat jim a milovat je jako členy jedné Boží rodiny a ochotněji adoptovat nebo vzít k sobě děti, které přišly o své rodiče nebo byly rodiči opuštěny. Účinnou pomoc je třeba poskytovat také neúplným rodinám. Mají být zahrnuty úctou, solidaritou a pochopením, aby dokázaly zachovat věrnost víře i ve svých obtížných situacích.

Panenství a celibát pro království Boží nejsou nijak v rozporu s vysokou cenou manželství. Svätý Jan Zlatoústý říká: „Kdo podceňuje manželství, oslabuje lesk panenství... Co se totiž zdá dobré jen ve srovnání s něčím horším, sotva by mohlo být zvlášť dobré. Ale co je ve srovnání s uznávaným dobrem ještě lepší, to je dobré nadmíru.“ Člověk, který se zřekl tělesné plodnosti, se stává duchovním otcem a matkou mnoha lidí a tak pomáhá při utváření rodiny podle Božího plánu.

Také nová encyklika Jana Pavla II. *EVANGELIUM VITAE* z roku 1995 (O životě, který je nedotknutelné dobro) hovoří o ceně a nedotknutelnosti lidského života se zaměřením na aktuální problémy potratů a euthanazie, zneužívání medicíny k maření životů a potlačování lidských práv zejména slabých a bezmocných lidí. Encyklika pozitivně hodnotí rozvíjející se centra pomoci v obtížích života, medicínu, která pomáhá, projevy oběti a nezištnou pomoc jednotlivcům.

Z uvedených encyklik a dalších pramenů zpracovala Jan

Encykliky jsou ve farní knihovně pod sign. J 24,29,71,75.78.

● Matka Tereza

Poselství (pronesené 9. 11. 1984 v Praze v kostele sv. Ignáce na Karlově nám.)

Mějme krásné, čisté a upřímné srdce, abychom Pána Ježíše mohli co nejvíce milovat. Ježíš podstoupil cestu z nebe, aby se stal malým dítětem. Stal se jako vy, jako já člověkem, aby nám přinesl tu krásnou zvěst, že Bůh je láska, že nás miluje a že chce, abychom se i my navzájem milovali tak, jako On miluje každého z nás. Když se podíváme na kříž, poznáváme, jak nás Ježíš miloval. Když se podíváme ke svatostánku, vidíme, jak nás miluje nyní, a chce, abychom se navzájem milovali tak, jak On miluje každého z nás. Není důležité, kolik toho uděláme, ale kolik lásky vložíme do toho, co dáváme. A tak vy, kteří žijete v tomto krásném Československu, kteří jste byli vychováni ve víře, buďte živými příklady věčné Boží lásky. Mnoho synů a dcer této země zvěstuje tuto krásnou zvěst v mnoha zemích jako misionáři. Budu se za vás modlit, za všechny, abyste stále více a více rostli v této lásce, a čím více lásky porostete, tím více porostete ve svatosti. A jak se naučíme milovat? Kde tato láska začíná? Doma! A jak začíná? Společnou modlitbou. Protože rodina, kde se společně modlí, drží pohromadě. Jestliže budete držet pohromadě, budete se vzájemně milovat tak, jak nás Kristus miloval. Nejkrásnějším dárkem, který rodina může Kristu dát, je dát Bohu svou dceru nebo syna.

Jsme misionářky lásky. Máme sestry, bratry a kněze, kteří jsou misionáři lásky. A svůj život zasvěcujeme především tomu, abychom pěstovali Boží lásku k nejchudším lidem, kteří jsou zapomenutí, kteří nikoho nemají, kteří nevědí, co je to lidská láska. A pro tyto lidi chceme být láskou a útěchou.

Náš život je velice úzce spjat s eucharistií. Ježíš se stal chlebem, aby uspokojil zástup po Něm hladovějících a lidí bez domova. Aby bylo pro nás snadnější Ho milovat, říká nám: „Cokoli jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili. Jestliže někomu podáte sklenici vody, pro mne to děláte, pro mne. Jestliže v mém jménu přijímáte, přijímáte mne.“

Kde vlastně prožíváte Boží přítomnost? Je to na prvním místě v domovech. Cokoli učiníte někomu v rodině, děláte Ježíši. Jak úžasná je Boží láska k nám, aby nám usnadnila navzájem se milovat, jak nás Bůh miluje.

Budu se za vás modlit, abyste rostli v této lásce jeden k druhému. A vy se také modlete za nás, abychom mohli růst v lásce k nejchudším z nejchudších. Prosíme vás, abyste se modlili, aby naše sestry mohly přijít i sem a přinášet lásku těm nejchudším. A v této radosti z lásky budeme růst ve svatosti, ke které nás Bůh stvořil.

Bůh vám žehnej.

● Hledáme odpovědi

Koncem dubna letošního roku má přijet do Prahy významný člen dominikánského řádu v Polsku, spisovatel Jacek Salij. Ve své vlasti vede už řadu let rubriku dotazů v měsíčníku „W drodze“ (Na cestě). Jestliže je naše cesta tímto slzavým údolím obtížná a plná překážek, pak tedy Otec Salij odstraní ne jeden kámen z naší životní stezky, aby se nám putovalo snadněji.

Některým čtenářům odpovídá osobně, jiné dotazy a odpovědi uveřejňuje ve svém měsíčníku, řadu z nich publikoval ve třech postupně vyšlých knihách. Z knižního veletrhu ve Varšavě je předloni přivezli pracovníci Karmelitánského vydavatelství. Spisovatel se vyznal, že jeho úvahy, jakkoliv se zdají přímo jiskřit bezprostředností a znamenitým podáním, vznikají neskadno a zdaleka ne vzápětí po obdržení dotazu. V letošním roce Ducha svatého je příhodné a osvěžující připomenout si autora, který svou práci chápe jako službu, o jejíž zdar pokorně prosí. Díky pohotovosti vydavatele můžeme se i my ptát Otce Salije a přemýšlet nad jeho odpověďmi. Ze tří úspěšných knížek byl vytvořen výbor statí námětově blízkých českému prostředí. Ve svěřím překladu Zory Turkové vyšel jako publikace Karmelitánského nakladatelství pod titulem „Hledání odpovědi“ koncem minulého roku. (Kostelní Vydří 1997, 98 Kč).

Mám pro vás dobrou zprávu, publikace Otce Salije byla darována naší knihovně.

Spiritualita lásky

Nestačí nedělat zlo, musíš dělat dobro.

Já sem Bůh a definoval jsem sám sebe jako Lásku.

Ty jsi můj syn a musíš se stát láskou.

Láska je dokonalost pro mne i pro tebe.

Láska je mým životem a musí se stát tvým životem.

Láska je mou radostí a musí se stát tvou radostí.

Láska všechno přemáhá, všechno vyřeší. Zkus to a uvidíš.

Když jsi smutný, udělej skutek lásky a smutek pomine.

Když jsi osamělý, zkus se spojit se mnou nebo se svými blíznými a osamělost zmizí.

Když chceš zakusit pocit mé přítomnosti v sobě, udělej skutek lásky a pocítíš mě.

Když cítíš, že umíráš, miluj, začne v tobě pulsovat život.

Láska všechno objasňuje, všechno uzdravuje, všemu dává smysl.

Láska je ráj.

Ten, kdo miluje, je radostný. Kdo nemiluje, má starosti.

Láska je pravda, kdo miluje, je věrohodný.

Láska je věčný život.

Radostí svatých je žít z lásky.

Naplněním láské přirozenosti je zemřít láskou.

Tam, kde vládne láska, je Bůh.

Já, váš Bůh, jsem definoval sám sebe jako Lásku.

Já jsem Láska.

Carlo Carretto (Z knihy A Bůh viděl, že je to dobré)

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod. (o prázdninách odpadá dětská mše v 10.30 hod.)

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svaté zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod.

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Chrámový sbor CANTUS AMICI: zkoušky PO 19 - 21 hod.

Chrámový sbor KALOKAGATHIA: zkoušky Čt 17 hod. ve farní klubovně

Laická linka důvěry: Stř 16 - 17 hod. ve farní knihovně (mimo prázdniny)

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.